

בש"פ 5984/17 - אבישי ישראל בן דוד, אבנر הררי נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 5984/17**

כבוד השופט י' עמיהת
1. אבישי ישראל בן דוד
2. אבנر הררי

לפני:
העורכים:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק תל אביב יפו בתיק
מ"ת 53717-03-17 שניתנה ביום 19.7.2017 על ידי
כבוד השופט ג' גונטובניק

תאריך הישיבה: ט' באב התשע"ז (1.8.2017)

בשם העורר 1:
עו"ד שי רודה
בשם העורר 2:
עו"ד איתן סרג
בשם המשיבה:
עו"ד נעימה חנאווי-כרם ועו"ד חגי בניימי

החלטה

1. עניינו בערר בינוים, לאחר שנקבע כי קיימן "ניצוץ ראייתי". למעשה, עד עתה לא התקיים דיון כהלכתי בשאלת הריאות לכואורה.

לא אחת הבעתה את דעתו כי אין מקום לעורר על החלטות לגבי מעצר בינוים כאשר בית משפט טרם סיים מלאכתו.

מכל מקום, טרוניתם של העוררים נסבה על אי המצאת כל חומרה החקירה במסגרת סעיף 74 לחס"פ ובгинאי אי המצאת תעודה חיסין.

2. כתוב האישום הוגש ביום 24.3.17. עד היום לא ניתנה תשובה לכתב האישום, עד היום לא התקדם התיק העיקרי כלל, כאמור, גם תיק המעצרים "תקוע".

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

אין לי אלא להפנות לאמור להחלטתי בבש"פ 10/120 שם צייתי עד כמה ההליך הפלילי הפך למסורבל, בעיקר בשל סעיף 74 לחסד"פ ואו הוצאה תעוזת חיסין.

כפי שציינתי שם בפסקה 30, איני משוכנע כי יש לעצור את ההליך העיקרי עד קבלת המסמך האחרון או תעוזת החיסין – אשר במרבית המקרים היא בבחינת עשר השמור לרעת בעלי – וב מרבית המקרים, כר מוכיחה פרקטיקת נדחות עתירות לגילוי ראייה.

רוצה לומר, כי לא שוכנעתי כלל כי ידיה של ההגנה כבולות בשלב זה מלטוען במישור הריאות לכואורה.

3. בתייק עם חומר מה רב ניתן להבין מדוע לא ניתן להמציא את כל החומר מיד עם הגשת כתב האישום. כשלעצמו, איני משוכנע כי היה מקום להורות על הכנת תסקير מעצר בשלב זה, אך מילא המשיבה לא ערלה על כר, ומילא גם העוררים סבורים שהtaskeir לא יקדם את עניינם בשלב זה.

4. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, ט' באב התשע"ז (1.8.2017), בנסיבות הצדדים.

שׁוֹפֵט